

I SOMMER

Internt meddelelsesblad for Det norske hedningsamfunn

har hedningsamfunnet hatt ferie. Noen sommerleir, slik enkelte hadde håpet å få istand, ble ikke noe av. Men blant unge aktive i Oslo og Bærum førte forberedelsene til en del samferiering på ulike steder. Ikke minst artig: en hel gjeng norske hedninger som i mindre grupper reiste med tog gjennom ulike deler av Europa, møttes etter avtale i den lille jugoslaviske landsbyen Senj, til sol, rundtstenet strand og spesialitetene slivovich og raznici.

Nr. 5, 1975

30. august

1. årg.

TANKER FRA EN SOMMERFERIE

To Trondhjemsjenter benyttet sommerleirinitiativet til å legge sine ferieplaner om et par hedningereir i Oslo og Bærum. En mislykket 5.-kolonneutflukt til Guds Freds tilbaketrukne kaderidyll i Vestmarka må nevnes som et høydepunkt i samværet. Siri-Mari og Sirene - lykke til med dannelsen av lokallag!

Informasjonssjefen har i sommerens løp lånt øre til enkelte vise personer hvis dømmekraft han har stor tillit til - på tross av at de samme personer kaller seg kristne. Det dreier seg selvsagt om radikale kristne. Det er flere prester blant dem (det var jo en del prester som protesterte mot Lønnings aksjon) og adskillige studenter og lærere.

DE/-

I mange praktiske spørsmål står disse folkene på samme standpunkt som oss hedninger. Eksempel: De vil ha religionsundervisningen ut av skolen! Hvorfor? Fordi kristendomsundervisningen i sin nåværende form etter deres mening bare bidrar til å avkristne landet! Noe de kanskje simpelthen har rett i - !

PROPAGANDA

Etter alt å dømme er det også mange blant dem som går inn for fri abort.

Vi har ingen grunn til å skryte av vårt medlemstall. Til tross for at 95% i Norge står i statskirken, kaller bare en drøy femtedel seg for "personlig kristne", av landets 4 millioner. Det er opplagt langt fra å vegre seg for en slik hellig betegnelse, og til å konsekvent melde seg ut av kirken, for ikke å snakke om noe så provoserende som å melde seg inn i hedningsamfunnet, eller stå åpent frem som hedning. Like fullt er det åpenbart at det finnes mange uorganiserte hedninger her i landet. Åtte av dem meldte seg med brev etter at siste nummer av Sirene hadde vært i handelen et par dager.

I det hele tatt er disse menneskene motstandere av alt det snevre og puritanske innenfor norsk kristenliv, og de ser skjelt til den tradisjonelle alliansen mellom Kirken og borgerskapet/borgerligheten. Men - en av dem ga uttrykk for at det er uklok strategi når vi hedninger så sterkt betoner vårt prinsipielle standpunkt: Bort med all religion! Stå klar frem som hedning, d.v.s. som ikke-troende, som ikke-kristen! Denne litt steile, kampglade holdningen støter bort mange som ellers er enige med oss i de fleste praktiske sakene vi tar opp, hevdes det.

Vi er ikke kjent nok - hjelp oss å rette på det! Hva med å presentere oss i lokalaviser, skoleaviser, studentorganer osv. Skriv innlegg i dagsavisenes kort og godt-spalter mot kristen overtramp og dominans, eller hva annet du måtte finne på, undertegn deg med hedning. Bruk fantasien! Og ta medlemsvervingsprosjektet vårt alvorlig. Vi må bli fler. Prat hedenskap i familiekretsen, på jobben, på skolen - skriv til oss, be om løpesedler etc - vis frem medlemsavisen til interesserte. Et par tre personer er nok til å lage og avholde en stand på et egnet gatehjørne eller i lokalsentret. Og skriv til oss og fortell når noe skjer.

Disse synspunktene reiser en del taktiske spørsmål.

For det første bør vi vel spørre oss selv: Hvilke menneskegrupper er det vi først og fremst henvender oss til?

En ting vi er virkelig på jakt etter, er selvsagt alvorlige kristne overtramp av ulike slag. Så snart du kommer over noe, send det til oss! Vi håper ennå på å få utgitt et enkelt tidsskriftsnummer (VÅRT ANSVAR er siste navneforslag). Godt stoff er velkomment, både til den og til medlemsbladet.

Jeg skulle tro svaret må være at vi i første rekke henvender oss til de usikre og lukne. M.a.o. til dem som ikke er "personlig kristne", men som allikevel ikke har gidde eller våget å ta skrittet over i den ateistiske leir. Kan vi få overbevist alle disse menneskene om hvilken skade Kirken og den pietistisk pregede delen av kristenfolket i virkeligheten gjør, vil meget være vunnet.

Neste spørsmål: Skal vi vinne disse menneskene for vår sak, hvordan er det da mest hensiktsmessig å gå frem?

Det er kanskje ikke uten videre sikkert at vi står oss på å hamre løs på dem med prinsipielle holdninger og synsmåter. Folk rygger gjerne tilbake når vi så å si forlanger at de skal begynne med å ta avstand fra kristendommen. Derimot kan de nok tenke seg å slutte seg til en aksjon for fri abort, eller for konfesjonsløs livssynsorientering i skolen. Og er de først kommet med i arbeidet, vil de kanskje i sin tid føle at de er modne for å kaste loss - helt og holdent.

Summa summarum: Skal vi overveie å gå inn for et samarbeid i konkrete saker - også med folk som vegrer seg for å "avsverge" kristendommen? Og kanskje til og med med den gruppen jeg nevnte innledningsvis - de radikale kristne som mener det samme som vi om de viktigste praktiske sakene?

Dette er kanskje noe av det vi bør drøfte i ukene og månedene som kommer.

Høstens viktigste begivenhet blir vel

Landsmøtet lørdag den 1. november.

Det er meget viktig at så mange som mulig møter opp. For dem som bor langt fra Oslo, blir det jo først og fremst et økonomisk spørsmål. Vi gjentar derfor vår oppfordring til alle som har anledning om å yte et bidrag, stort eller lite, til "Reisefondet for langveisfarende". Det er viktig at vi snarest mulig får oversikt over hvilke midler vi rår over, slik at vi i tide kan gi beskjed om hvor stor støtte vi kan tilby hver enkelt.

Med henblikk på valg av møtesal ville vi også gjerne finne ut omtrent hvor mange møtedeltagere vi må regne med. Bakerst i dette bladet vil du finne en slipp med spørsmål om du "akter å innfinne deg" på landsmøtet. Vær så snill å fylle den ut og sende den til Dnhs, Colletts gt. 31, Oslo 1.

Landsutvalgets foreløpige forslag til dagsorden på landsmøtet:

1. Forkvannen ønsker velkommen. Redegjør for landsutvalgets virksomhet i perioden.
2. Lokallag og enkeltpersoner forteller om virksomhet og erfaringer i året som gikk.
3. Valg på landsutvalg.
4. Den gjenvalgte eller nyvalgte forkvann tar over. Eventuelle innkomne forslag behandles.
5. Forhøyelse av medlemskontingent til 50,- og 20,- pr. 1/1-76.
6. Innledning til diskusjon om et sentralt emne.
7. Kunstnerisk underholdning (kort innslag).
8. Diskusjon.

Forslag om endringer eller tilføyelser til dagsordenen må være landsutvalget i hende innen 1. oktober. Endelig dagsorden vil så bli sendt ut midt i oktober.

Tenk deg godt om og finn ut om det er en sak du mener bør tas opp, og som ikke er nevnt på dagsordenen!

MEDLEMSVERVING.

På den konstituerende generalforsamling 2. november ifjor var vi ca. 30 sjelene. I skrivende øyeblikk er vi 187. Det vil si en gjennomsnittlig tilvekst på 3 medlemmer pr. uke i året som gikk. Slett ikke verst - men ikke godt nok! Vi tillyser nå en vervingskampanje, idet vi pålegger hvert enkelt medlem å verve minst ett nytt medlem innen landsmøtet 1/11. Lykke til!

- OSS HEDNINGER IMELLOM -
Collettsgt. 31b, Oslo 1
Postgirokonto: 3745723

Intervjuet med Erik Eckhoff
står nå i SIRENE nr. 5/1975

Fra Stein Norstein, Oslo, har vi mottatt følgende artikkel:

DEBATT OM FORMÅLSPARAGRAFEN.

Jeg tror vi bør komme i gang med en debatt om hva Dnhs vil. Vi må spørre oss: Ønsker vi at alle mennesker skal bli ateister, eller vil vi hindre enkelte religioner i å tvinge sin moral, livssyn o.s.v. inn på mennesker med en annen religion, eller som er ateister?

For eksempel: I abortspørsmålet vil kristne tvinge andre til å følge kristne moralnormer. Det er jeg imot. Men jeg ønsker ikke nødvendigvis at kristne skal synes at det ikke er galt av dem sjøl å ta abort. Det får bli deres egen sak.

Ut fra dette vil jeg se på § 1 i Dnhs' vedtekter (formålsparagrafen):

"Dnhs vil arbeide for frigjøring fra religioner og trosretninger som tvinger tankevirksomheten inn i autoritære og dogmatiske rammer. Spesielt vil vi motarbeide Statskirkens og de kristne organisasjoners dominerende innflytelse."

Siste del kan det vel ikke bli uenighet om. Når det gjelder første del, lurer jeg på hvem det er vi vil frigjøre? Er det mennesker som allerede er religiøse, eller er det mennesker som tvinges til religiøsitet?

Eskimoene på Grønland fikk sin kultur effektivt ødelagt av kristne misjonærer. Det var galt av de kristne. Dersom eskimoene hadde en svært autoritær og dogmatisk religion opprinnelig, ville det etter min mening være like galt av ateistiske "frigjørere" å prøve å få eskimoene til å bli ateister. Deres kultur ville like fullt (antagelig) gå i oppløsning. Dersom en frigjøring fra en religion ikke kommer innefra samfunnet sjøl, men fra "misjonærer" fra andre samfunn, vil vi få kulturimperialisme, noe jeg ikke vil være med på. Dette er vel å merke bare aktuelt for kulturer som er underlegne materielt og i antall mennesker (og evt. teknisk viten) slik at de er lett påvirkelige av "hvit" kultur.

Hva skal så Dnhs' mål være? Det bør deles i to områder, ett for (svake) kulturer som ikke er helt ødelagte. (Kanskje Sherpa-samfunnet, slik det er beskrevet av Sigmund Kvaløy, er et eksempel på et slikt samfunn.) Her bør Dnhs prøve å hindre autoritære og dogmatiske trosretninger (først og fremst) i å ødelagge samfunnets kultur og identitet ved misjonering, med andre ord arbeide mot kulturimperialisme.

For store og brokete kulturer, bl.a. Norge, må vi arbeide for at mennesker skal kunne lage sine egne moralnormer i størst mulig utstrekning, og ikke tvinge sine moralnormer inn på ikke-kristne. Men dersom de kristne selv ønsker å følge autoritære lover, ville det være svært autoritært å nekte dem det.

Vel, dette er et svært rotete forsøk på å begynne på en debatt om formålsparagrafen.

Ellers kunne jeg tenke meg at Dnhs respekterte de religioner som sier: "For deg din religion, for meg min." De som lever etter misjonsbefalinger derimot, kan man vanskelig la i fred etter min mening.